

2) Asetusta N:o 44/2001 on tulkittava siten, että

- pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa, jossa kuluttaja, joka on osapuolena pitkäkestoisessa kiinteistölainasopimuksessa, jossa määrätään velvollisuudesta ilmoittaa sopimus-kumppanille kaikista osoitteenmuutoksista, luopuu kotipaikastaan ennen kuin häntä vastaan nostetaan kanne sopimusvelvoitteiden rikkomisen vuoksi, sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jonka alueella kuluttajan viimeinen tunnettu kotipaikka oli, ovat asetuksen N:o 44/2001 16 artiklan 2 kohdan nojalla toimivaltaisia ratkaisemaan kanteen, jos ne eivät kykene määrittämään asetuksen 59 artiklan mukaisesti vastaajan senhetkistä kotipaikkaa eikä niillä myöskään ole käytettävissään todisteita, joiden perusteella ne voisivat katsoa, että vastaajan kotipaikka todella on unionin alueen ulkopuolella
- kyseinen asetus ei ole esteenä jäsenvaltion kansallisen prosessi-oikeuden sellaisen säännöksen soveltamiselle, jossa sellaisen tilanteen välttämiseksi, jossa oikeus ei toteudu, sallitaan oikeudenkäyntimenettely sellaista poissa olevaa henkilöä vastaan, jonka kotipaikka on tuntematon, jos asiaa käsittelevä tuomioistuin on ennen oikeudenkäynnin ratkaisemista varmistanut, että kaikki huolellisuusperiaatteen ja vilpittömän mielen periaatteen edellyttämät etsinnät on toteutettu vastaajan löytämiseksi.

(¹) EUVL C 246, 11.9.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 10.11.2011 (Augstākās tiesas Senātsin (Latvia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Norma-A SIA ja Dekom SIA v. Latgales plānošanas reģions, Ludzas novada domēn oikeusseuraajana

(Asia C-348/10) (¹)

(Julkiset hankinnat — Direktiivi 2004/17/EY — 1 artiklan 3 kohdan b alakohta — Direktiivi 92/13/ETY — 2 d artiklan 1 kohdan b alakohta — Palvelukonsession käsite — Julkisten linja-autokuljetuspalvelujen tarjoaminen — Palvelun hyödyntämisoikeus ja tarjoajalle tappioiden korvaamiseksi maksettu määrä — Hyödyntämisoikeuteen liittyvän riskin rajoittaminen kansallisella lainsäädännöllä ja sopimuksella — Julkisiin hankintoihin liittyvät muutoksenhakumenettelyt — Direktiivin 92/13/ETY 2 d artiklan 1 kohdan b alakohdan välitön sovellettavuus ennen direktiivin 2007/66/EY täytäntöönpanolle asetetun määräajan päättymistä tehtyihin sopimuksiin)

(2012/C 25/20)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākās tiesas Senāts

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Norma-A SIA ja Dekom SIA

Vastaaja: Latgales plānošanas reģions, Ludzas novada domēn oikeusseuraajana

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Augstākās tiesas Senāts — Vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/17/EY (EUVL L 134, s. 1) 1 artiklan 3 kohdan b alakohdan ja vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoitinnan alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjä koskevien yhteisön sääntöjen soveltamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 25.2.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/13/ETY (EYVL L 76, s. 14), sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivien 89/665/ETY ja 92/13/ETY muuttamisesta julkisia hankintoja koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen tehokkuuden parantamiseksi 11.12.2007 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2007/66/EY (EUVL L 335, s. 31), 2 d artiklan 1 kohdan b alakohdan tulkinta — Palvelukonsession käsite — Sopimus, jolla annetaan oikeus suorittaa julkisen liikenteen palveluja linja-autolla siten, että osan vastikkeesta muodostaa oikeus hyödyntää taloudellisesti julkisen liikenteen palveluja, ja hankintaviranomainen korvaa palvelujen suorittajalle tappiot, joita on aiheutunut palvelujen suorittamisesta, kun kansallisissa säännöksissä ja sopimusmääräyksissä rajoitetaan näiden palvelujen hyödyntämisestä aiheutuvaa riskiä — Muutoksenhakumenettelyt hankintasopimusten alalla — Konsessiosopimuksen kumoamista koskeva valitus — Direktiivin 92/13/ETY 2 d artiklan 1 kohdan b alakohdan välitön sovellettavuus Latviassa sellaisiin hankintasopimuksiin, jotka on tehty ennen direktiivin 2007/66/EY täytäntöönpanolle varatun määräajan päättymistä

Tuomiolauselma

1) Vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2004/17/EY on tulkittava siten, että sen 1 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettua ”palveluja koskevalla hankintasopimuksella” tarkoitetaan sopimusta, jonka mukaan sopimuspuoli ei näiden palvelujen tarjoamista sääntelevien julkisoikeudellisten sääntöjen ja sopimusmääräysten perusteella ota kantaakseen merkittävää osaa hankintaviranomaisella olevasta riskistä. Kansallisen tuomioistuimen tehtäviin kuuluu pääasiassa kyseessä olevan liiketoimen kaikkien ominaispiirteiden nojalla arvioida, onko kyseinen liiketoimi katsottava palvelukonsessioksi vai julkisia palveluja koskevaksi hankintasopimukseksi.

2) Vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoitinnan alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjä koskevien yhteisön sääntöjen soveltamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 25.2.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/13/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 11.12.2007 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä

2007/66/EY, 2 d artiklan 1 kohdan b alakohtaa ei voida soveltaa julkisiin hankintasopimuksiin, jotka on tehty ennen direktiivin 2007/66 täytäntöönpanolle asetetun määräajan päättymistä.

(¹) EUVL C 246, 11.9.2010.

**Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto)
24.11.2011 — Euroopan komissio v. Italian tasavalta**

(Asia C-379/10) (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Yleinen periaate, jonka mukaan jäsenvaltiot ovat vastuussa siitä, että niiden ylimmän oikeusasteen tuomioistuin rikkoo unionin oikeutta — Valtion vastuu ei synny kansallisen ylimmän oikeusasteen tuomioistuimen suorittaman oikeussääntöjen tulkinna tai tosiseikkojen ja todisteiden arvioinnin vuoksi — Kansallinen lainsäätävä rajaa valtion vastuun tällaisen tuomioistuimen tahallisuuteen tai törkeään tuottamukseen)

(2012/C 25/21)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Pignataro ja M. Nolin)

Vastaaja: Italian tasavalta (asiamies: G. Palmieri, avustajanaan avvocato dello Stato G. De Bellis)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Jäsenvaltioiden vastuuta siitä, että niiden ylimmän oikeusasteen tuomioistuin rikkoo unionin oikeutta, koskevan yleisen periaatteen loukkaaminen — Vastuun rajaaminen tapauksiin, joissa on kyse tahallisuudesta tai törkeästä tuottamuksesta

Tuomiolauselma

1) Italian tasavalta ei ole noudattanut sen yleisen periaatteen, jonka mukaan jäsenvaltiot ovat vastuussa siitä, että niiden ylimmän oikeusasteen tuomioistuin rikkoo unionin oikeutta, mukaisia velvoitteitaan,

— koska se on sulkenut Italian valtion vastuun ulkopuolelle yksityisille sen vuoksi, että kansallinen ylimmän oikeusasteen tuomioistuin on rikkinut unionin oikeutta, aiheutuneet vahingot tilanteessa, jossa tämä unionin oikeuden rikkominen perustuu kyseisen tuomioistuimen suorittamaan oikeussääntöjen tulkintaan tai tosiseikkojen ja todisteiden arviointiin, ja

— koska se on rajannut tämän vastuun tapauksiin, joissa on kyse tahallisuudesta tai törkeästä tuottamuksesta,

tuomiovallan käyttämisessä aiheutuneiden vahinkojen korvaamisesta ja tuomarien siviilioikeudellisesta vastuusta 13.4.1988 annetun lain nro 117 (legge n. 117 (sul) risarcimento dei danni cagionati nell' esercizio delle funzioni giudiziarie e responsabilità civile dei magistrati] 2 §:n 1 ja 2 momentin mukaisesti.

2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 301, 6.11.2010.

**Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 10.11.2011
(Amtsgericht Bruchsalin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Rikosoikeudenkäynti QB (*) vastaan**

(Asia C-405/10) (¹)

(Ympäristönsuojelu — Asetukset (EY) N:o 1013/2006 ja (EY) N:o 1418/2007 — Jätteiden siirtojen valvonta — Kielto viedä käytettyjä katalyysaattoreita Libanoniin)

(2012/C 25/22)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Bruchsal

Rikosoikeudenkäynnin vastaaja pääasiassa

QB (*)

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Amtsgericht Bruchsal — Jätteiden siirrosta 14.6.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006 (EUVL L 190, s. 1) 37 artiklan ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006 liitteessä III tai IIIA lueteltujen tiettyntyyppisten jätteiden viennistä hyödynnettäväksi mailhin, joihin ei sovelleta OECD:n päätöstä jätteiden maan rajan ylittävien siirtojen valvonnasta 29.11.2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1418/2007 (EUVL L 316, s. 6) tulkinta — Kielto viedä Libanoniin jätteiden ryhmään B1120 kuuluvia jätteitä (katalyysaattorit)

Tuomiolauselma

Jätteiden siirrosta 14.6.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006 36 artiklan 1 kohdan f alakohtaan ja 37 artiklan säännöksiä, luettuina yhdessä asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä III tai IIIA lueteltujen tiettyntyyppisten jätteiden

(*) Henkilötietojen ja/tai tietosuojan suojaamisen puitteissa poistettu tai korvattu tieto.